

alt det Korn, han ſpiſer, og det er det, Embedsmanden mangler. Men hvormange Lønder Rug kan en Embedsmand med ſin Familie vel ſpiſe om Aaret? (Munterhed.). Ja, jeg hører nok, der bliver Munterhed, men det ſkal ikke forſtyrre mig. Den Meerudgiſt, ſom diſſe fordyrede ſpiſelige Gjenſtande beløbe ſig til for en Embedsmand med Familie, maa ikke beregnes for høit, thi, hvad de koſte, er dog ikke Meerudgiſt Altsammen, de koſte dog ialmindelighed Noget. Jeg veed ikke, hvormeget de ærede Herrer ville beregne en Tønde Rug til under almindelige Forhold, men lad os beregne den til 5 Rd.; nu koſter den 7 Rd., og, derſom man ſaa beregner 5 Edr. Rug om Aaret til en Huuſholdning, ſaa gjør det en Meerudgiſt af 10 Rd. Det er jo viſt nok, at ogſaa andre Gjenſtande ere blevne fordyrede, men jeg troer, at Meerudgiſten dog rigeligt vil dækkes, naar Fleertallets Forſlag vedtoges. Hvad endelig angaaer at tage fra de Ugifte under 500 Rd. for at give til de Giſte paa over 800 Rd., ſaa maa jeg finde det meget ubilligt. Spørgsmaalet er jo ikke her alene om Giſt eller Ugift, men ogſaa om Familieforſørger. Det er jo blevet fremhævet, ſaavidt jeg veed af den ærede Finantsminiſter, at, naar En har ſin Tante hos ſig, en Anden ſin ſvagelige Søſter eller ſin ſyge Moſter, ſaa ere ſaadanne at betragte ſom Familieforſørger og, ſtulde vi tage Hensyn dertil, ja, ſaa har det finantſielle Spørgsmaal ſin Betydning, men det forekommer mig, at det er Noget, vi ſlet ikke bør tage Hensyn til, thi ſaa kunde det gaae her med Dyrtidſtillingen, ſom det gif med Tillæget til Børnepligtloven, hvor de, der ſtulde udſtrives for at gaae ud mod Gjenden i de ſidſte Krigſaar, gif hen og giftede ſig maaffee endog Aftenen, forinden de ſtulde til Sæſſion, og paa den Maade miſbrugte Loven. Paa ſamme Maade vilde det gaae her, thi, naar En tog ſin ſyge Moſter til ſig, ſaa var han jo ſtrax Familieforſørger,

men det er ubilligt. Dertil kommer, at det er et ſtort Spørgsmaal, om en Embedsmand eller Beſtillingsmand her i Kjøbenhavn lever billigere ſom ugift, end naar han har en Kone. — Jeg forudsætter, at det er en huuslig og dygtig Kone, — og maaffee et Barn. Jeg kjennder Beſtillingsmand, der ere gifte, og jeg kjennder Beſtillingsmand, der ere ugifte, men jeg kan i Henhold til deres egne Forklaringer ikke komme til anden Overbeviſning, end at, naar En er gift og ikke har en ſtor Børnefloſt, — thi i ſaa Fald bliver det naturligtviſt koſtbarere, — men har han kun en Kone (Almindelig Munterhed), ſaa er hans Huuſholdning ligesaa billig ſom dens, der ingen Huuſſtand fører, men dog ſkal leve, thi han maa beſøge de offentlige Steder, gaae hos Utafpere og paa Reſtaurationer oſv., og der gaaer mange flere Penge med, hvorimod den Giſte, naar han er oekonomiſt og fører en ordentlig Huuſholdning, kan ſpare de Penge, ſom føder hinc Menneſter, nemlig Reſtaurateurer og Bilardværter o. a. ſl. Jeg gjentager, at der er ſtor Forſkel paa at have en ſtor Familie og ingen at have, men Ordet Familieforſørger kan ſaa let miſbruges, det maa man lægge Mærke til. Det forekommer mig derfor, at det er billigt, at vi vedtage det Forſlag, vi vedtog iſſor, hvorved vi give et lille Tillæg til de Ugifte, der have under 500 Rd., og fordoble Tillæget for de Giſte. Vi ere engang blevne enige om ikke at gaae ud over de 800 Rd., og jeg gjør det heller ikke for denne gang.

R e t t e l ſ e.

Nr. 190, Sp. 2988, Lin. 19 f. o.: ſtaaer „20de April“ ſkal være „20de Januar“.